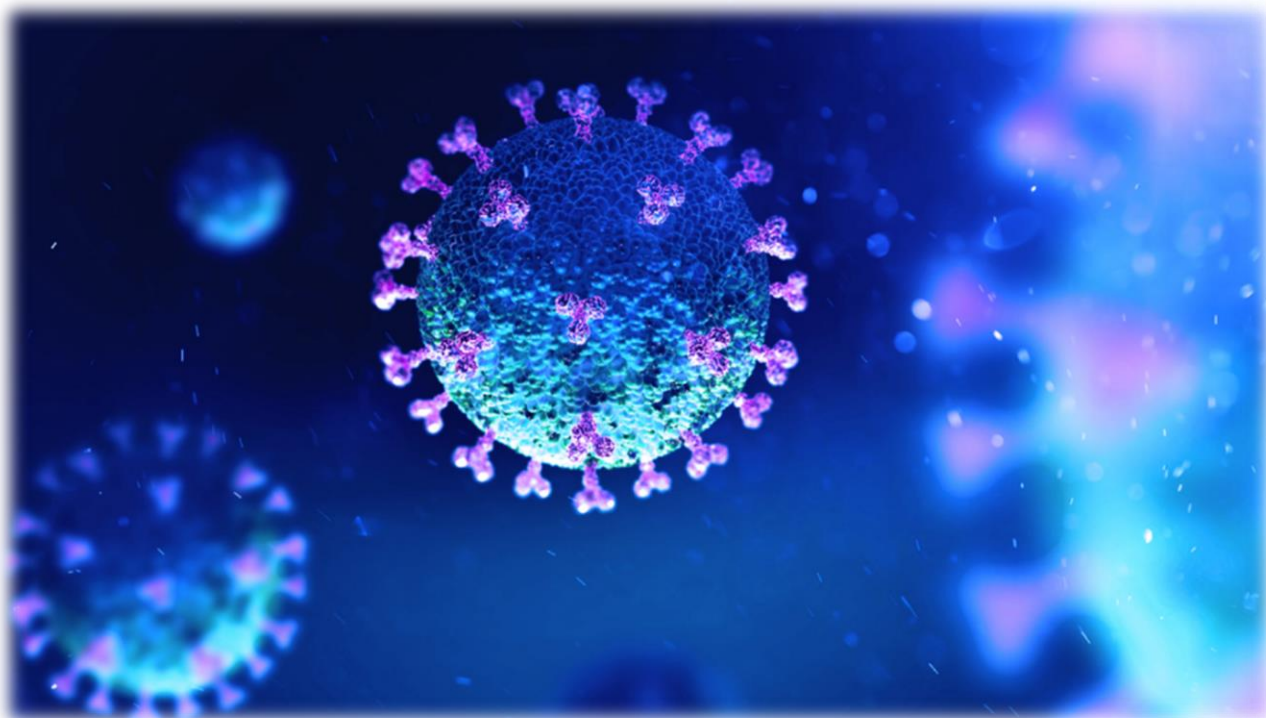

TARCZA ANTYKRYZYSOWA

Analiza postanowień ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw
Dz.U. z 2020 r., poz. 568

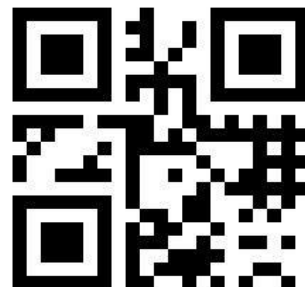

Opracowanie przygotowane przez
Zespół prawników z Kancelarii MCM

Mazurkiewicz
Cieszyński
Mazuro

www.mcmlegal.pl

Szanowni Państwo!

W imieniu zespołu Kancelarii MCM przekazujemy Państwu opracowane przez prawników naszej Kancelarii omówienie jednego z najistotniejszych w ostatnim czasie polskich aktów prawnych wchodzących w skład pakietu ustaw składających się na **tzw. Tarczę Antykryzysową**. Akt ten zyskuje na znaczeniu wobec ogłoszonego w dniu 14 marca 2020 r. stanu zagrożenia epidemicznego, a także ogłoszonego w dniu 20 marca 2020 r. stanu epidemii.

W opracowaniu zostały omówione najważniejsze zagadnienia dotyczące zmian, które wprowadzone zostały ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 568, dalej: ZmCOVID-19), której postanowienia – poza nielicznymi wyjątkami – wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31 marca 2020 r.

Biorąc pod uwagę mnogość dokonanych zmian, a także objętość tej regulacji, materiał został zredagowany z uwzględnieniem podziału najważniejszych głównych gałęzi i dziedzin prawa. Staraliśmy się jak najbardziej sprofilować nasze

rozważania do Państwa oczekiwań, aby przedstawione przez nas opracowanie uwzględniało najważniejsze zmiany, jakie zostały dokonane ogłoszonym aktem prawnym. Skoncentrowaliśmy się na zagadnieniach, które w naszej opinii mają dla Państwa najistotniejsze znaczenie.

Zapraszamy Państwa do lektury opracowania przygotowanego przez prawników wchodzących w skład zespołu Kancelarii MCM: Dariusza Ciepiałę, Esterę Czulińską, Joannę Dudkę, Jakuba Goleniowskiego, Elżę Grodzką, Katarzynę Grodzką-Motak, Leszka Kaczmarka, Konrada Kęsego, Pawła Kierznowskiego, Aleksandrę Klich, Martę Krysztofik, Macieja Maliszewskiego, Piotra Mazuro, Patrycję Nowak-Zarębę, Marka Ososko, Piotra Skawińskiego, Wojciecha Bulsę, Bartłomieja Mazura, Zuzannę Lecyk.

Niniejsze opracowanie przygotowane w oparciu o stan prawny z dnia 1 kwietnia 2020 r. przekazujemy nieodpłatnie jak najszerszemu gronu naszych Klientów i jest również udostępnione na stronie internetowej naszej Kancelarii (www.mcmlegal.pl).

Zespół naszych specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, pozostaje do Państwa dyspozycji celem wyjaśnienia jakichkolwiek wątpliwości związanych z przedmiotową regulacją.

Zespół Kancelarii MCM

PRZEDSIĘBIORCY

Świadczenia z FGŚP na ochronę miejsc pracy

Z dniem wejścia w życie specustawy antywirusowej, przedsiębiorca może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19.

Kiedy pracodawca może się ubiegać o wsparcie?

Warunki wstępne (negatywne):

- 1) Przedsiębiorca nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r.;
- 2) Wobec przedsiębiorcy nie zachodzą przesłanki do ogłoszenia upadłości zgodnie z art. 11 lub 13 ust. 13 ustawy Prawo upadłościowe

Warunki wsparcia (pozytywne):

- 1) u przedsiębiorcy wystąpił spadek obrotów gospodarczych, tj. doszło do spadku sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:
 - a. nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o wsparcie, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub;
 - b. nie mniej niż o 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.
- 2) pracodawca zatrudnienia pracowników objętych przestojem ekonomicznym (pod **pojęciem „przeboju ekonomicznego”** rozumie się okres niewykonywania pracy przez pracownika z przyczyn niedotyczących pracownika pozostającego w gotowości do pracy);
- 3) pracodawca zatrudniania pracowników, którym obniżono wymiar czasu pracy o 20% w zw. z spadkiem obrotów wywołanych COVID-19 (**„Obniżony wymiar czasu pracy”** to obniżony przez przedsiębiorcę wymiar czasu pracy pracownika z przyczyn niedotyczących pracownika);
- 4) pracodawca zawarł stosowne porozumienie z organizacjami reprezentującymi pracowników lub z przedstawicielami pracowników.

Na co można uzyskać wsparcie?

Wsparcie przysługuje na dofinansowanie wynagrodzeń pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, przy czym za „pracowników” w rozumieniu analizowanych przepisów uważa się:

- a) pracowników;
- b) zleceniobiorców;
- c) osoby wykonujące czynności na podstawie umowy o świadczenie usług, do których z mocy przepisów k.c. stosuje się przepisy o zleceniu;
- d) osoby wykonujące pracę nakładczą;
- e) osoby wykonujące pracę zarobkową na innej podstawie na rzecz rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

Dofinansowanie nie przysługuje na rzecz osób „zatrudnionych” na podstawie umowy o dzieło.

Wysokość wsparcia

- 1) pracownikowi objętemu przestojem pracodawca może obniżyć wynagrodzenie o max. 50 %, jednak nie niżej niż do wysokości minimalnego wynagrodzenia o pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Dodatkowo, wynagrodzenie to (obniżone) będzie dofinansowane do wysokości 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę (obecnie 2.600 zł brutto, czyli kwota dofinansowania wyniesie ok 1.300 zł).

UWAGA: dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o wsparcie, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, tj. ok. 15.600 zł brutto;

Przykładowo: jeżeli pracownik zarabia 5.200 zł brutto, w zw. z przestojem ekonomicznym pracodawca może obniżyć wynagrodzenie o 50 %, czyli do kwoty 2.600 zł brutto. Następnie, pracodawca może otrzymać dofinansowanie do wysokości 1.300 zł (50 % płacy minimalnej).

- 2) na wynagrodzenie pracownika, któremu obniżono wymiar czasu pracy o 20% (nie więcej niż do 0,5 etatu z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż wynagrodzenie minimalne, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy) przysługuje dofinansowywane do wysokości połowy obniżonego wynagrodzenia, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału (obecnie ok. 2080 zł).

Przykładowo: pracownikowi zarabiającemu 5.200 zł brutto na pełen etat obniżono wymiar czasu pracy o 20 % (do 0,8 etatu). Za ten etat należy się wynagrodzenie 4.160 zł brutto. Pracodawcy przysługuje dofinansowanie do wysokości połowy obniżonego wynagrodzenia (2.080 zł) która to kwota nie przekracza 40 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału.

UWAGA: Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, tj. ok. 15.600 zł brutto.

Dodatkowo, na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne od kwot ww. wsparcia (kwot uzyskanych z FGŚP) również są przyznawane środki z FGŚP (tj. pracodawca nie poniesie w tym zakresie dodatkowego kosztu).

Świadczenia, o których mowa powyżej oraz środki z FGŚP na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy od tych świadczeń, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy.

Świadczenia, o których mowa powyżej przysługują przez łączny okres 3 miesięcy przypadających od daty złożenia wniosku o wypłatę świadczeń – przy czym ustawa zawiera upoważnienie dla Rady Ministrów do przedłużenia w drodze rozporządzenia tego okresu, jeżeli będzie to uzasadnione przeciwdziałaniem skutkom gospodarczym COVID-19.

Tryb postępowania:

Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu. Porozumienie zawiera pracodawca (przedsiębiorca) oraz:

- a) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych albo
- b) zakładowa organizacja związkowa albo
- c) jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa - przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy (w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów w zw. z obecną sytuacją, porozumienie może zostać zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi uprzednio dla innych celów przewidzianych przepisami prawa pracy).

W porozumieniu określa się co najmniej:

- a. grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy;
- b. obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników;

- c. okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

Co istotne, zmiany w ww. zakresie nie powodują skutków takich, jak wypowiedzenie zmieniające umowę o pracę.

W zakresie i przez czas określony w porozumieniu w sprawie określenia warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się warunków wynikających z układu ponadzakładowego oraz z układu zakładowego, warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

Pierwotny projekt ustawy zakładał możliwość jednostronnego ustalenia ww. warunków przez pracodawcę – tym niemniej wersja ostatecznie przyjęta przez ustawodawcę nie przewiduje już takiego rozwiązania, w zw. z czym konieczne jest wypracowanie porozumienia z pracownikami.

Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia

Do kogo kierować wnioski o wypłatę świadczeń z FGŚP?

Zadania związane z wypłatą świadczeń z FGŚP realizują dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy. W wyniku rozpoznania wniosku (do którego konieczne jest przedłożenie m.in. ww. porozumienia z pracownikami), dochodzi do zawarcia odpowiedniej umowy, na bazie której następuje dofinansowanie wynagrodzeń pracowniczych.

Uwagi końcowe

Przedsiębiorca, o którym mowa powyżej, może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

Do wypłaty i rozliczania świadczeń, o których mowa powyżej, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy. Oznacza to m.in., że:

- przedsiębiorca zawiera stosowną umowę o wypłatę świadczeń (art. 9 ust. 1 ustawy) na bazie złożonego wniosku po jego rozpoznaniu;
- przedsiębiorca jest obowiązany do informowania na piśmie właściwego organu o każdej zmianie okoliczności mającej wpływ na wysokość wypłacanych świadczeń, ma także obowiązek poddania się kontroli (art. 14 ust. 1-3i);
- przedsiębiorca ma obowiązek zwrotu otrzymanych świadczeń w przypadku, gdy zostały one wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, wraz z należnymi odsetkami (art. 15 ust. 1-2 ustawy).

Ponadto, mimo, że nie wynika to wprost z przepisów ustawy, wydaje się, że przedsiębiorca, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych wywołany COVID-19, który nie może lub nie chce ubiegać się o wypłatę wskazanych świadczeń z FGŚP, może w drodze porozumienia z pracownikami (w opisanym powyżej trybie) ustalić obniżenie nie więcej niż 50 % wynagrodzenia pracowników dotkniętych przestojem oraz obniżyć o 20 % wymiar etatu innym pracownikom, i w ten sposób również doprowadzić do obniżenia kosztów swojej działalności.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19; art. 2, 3, 7-16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669)

Dodane przepisy: art. 15g ust. 1-20 ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Zakaz handlu w niedziele

Generalny zakaz czynności związanych z handlem, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (tj. zakaz czynności związanych z handlem oraz powierzania pracownikom pracy w ww. zakresie tych czynności) nie obowiązuje w niedziele w zakresie

wykonywania czynności związanych z handlem, polegających na rozładowywaniu, przyjmowaniu i ekspozycji towarów pierwszej potrzeby oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania takich czynności.

Zwolnienie z zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie obowiązuje w niedziele, w które przypada święto.

Należy wskazać, że ww. przepis nie zezwala na handel w niedziele, a jedynie na czynności techniczne związane z handlem, które można zbiorczo określić jako „aprowizacyjne”, przygotowawcze do sprzedaży towarów pierwszej potrzeby (towary spożywcze, leki, środki czystości).

Zwolnienie z ww. zakazu trwa w okresie epidemii, stanu zagrożenia epidemicznego oraz w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 15i ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Opłaty na ZAIKS i abonament

W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, od przedsiębiorców wstrzymuje się pobieranie:

- 1) wynagrodzeń dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi wynikających z umowy, której przedmiotem jest korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych lub pobór wynagrodzenia za takie korzystanie, a wynagrodzenia te nie są określane jako wprost zależne od faktycznego przychodu lub dochodu tego podmiotu za świadczenie przez niego usług w danym okresie – tzw. umowy z ZAIKS;
- 2) opłat abonamentowych, o których mowa w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych – tj. opłat za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych.

Warunkami skorzystania z wstrzymania poboru wynagrodzeń i opłat, o których mowa powyżej, jest:

- 1) świadczenie przed wejściem w życie niniejszej ustawy przez przedsiębiorcę usług w miejscu, które umożliwia zapoznanie się przez jego klientów z utworami lub przedmiotami praw pokrewnych (chodzi tutaj o zakłady świadczące usługi z „muzyką w tle”);
- 2) bycie płatnikiem wynagrodzeń i opłat, o których mowa powyżej;
- 3) uiszczenie wynagrodzeń i opłat, o których mowa powyżej, za okresy rozliczeniowe przypadające przed dniem 8 marca 2020 r. (tj. brak zaległości za okresy przed 8 marca 2020 r.)

W szczególności z tego rozwiązania skorzystają usługodawcy z branży gastronomicznej, hotelarskiej czy fryzjerskiej, gdzie przedmiotem jest korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych, a opłaty te nie są określane jako wprost zależne od faktycznego przychodu lub dochodu tego przedsiębiorcy za świadczenie przez niego usług w danym okresie.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 15i ust. 1-3 ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Wsparcie dla działalności twórczej lub artystycznej

Specustawa przewiduje udzielenie wsparcia na kontynuowanie w zmienionych warunkach działalności twórczej lub artystycznej.

W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 12 miesięcy po ich odwołaniu, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może przeznaczać środki budżetu państwa na wsparcie finansowe osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, w przypadku gdy działalność twórcza lub artystyczna nie może być kontynuowana w obecnej formie w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ze względu na m.in. następujące ograniczenia, zakazy i nakazy:

- ograniczenie przemieszczania się;

- zakaz używania przedmiotów lub produktów;
- ograniczenie funkcjonowania instytucji lub zakładów pracy;
- zakaz organizowania widowisk i zgromadzeń ludności;

Warunkiem przyznania wsparcia jest możliwość kontynuowania działalności w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pod warunkiem zmiany formy upowszechniania tej działalności.

Ponadto, wsparcie finansowe musi mieścić się w katalogu działań objętych mecenatem państwa, tj. dotyczyć:

- podtrzymywania i rozpowszechniania tradycji narodowej i państwowej,
- upowszechniania i promocji twórczości artystycznej,
- upowszechniania i promocji czytelnictwa,
- promocji kultury polskiej za granicą,
- zachowania i waloryzacji dziedzictwa kulturowego, w tym polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą,
- ochrony i udostępniania dziedzictwa kulturowego, w tym polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą, oraz opieki nad tym dziedzictwem,
- budowy i modernizacji infrastruktury kulturalnej,
- tworzenia warunków do zakupów, ekspozycji i upowszechniania sztuki współczesnej,
- zachowania i upowszechniania tradycji regionalnych i kultury ludowej,
- tworzenia i wdrażania systemów informatycznych w sferze kultury,
- digitalizacji zasobów kultury i dziedzictwa narodowego oraz gromadzenia, przechowywania, udostępniania i ponownego wykorzystywania cyfrowych zasobów kultury i dziedzictwa narodowego,
- edukacji kulturalnej społeczeństwa
- lub produkcji audiowizualnej.

Wsparcie finansowe obejmowałoby dofinansowanie wydatków na zmianę formy upowszechniania działalności twórczej lub artystycznej.

Udzielenie wsparcia następuje w ramach programów ogłaszanych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub wyznaczonej przez niego państwowej instytucji kultury.

Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania ww. wsparcia finansowego, o którym mowa powyżej.

Oznacza to, że w odniesieniu do podmiotów, które mogą spełniać ww. kryteria, konieczne jest baczne śledzenie treści ogłaszanych w BIP Ministerstwa.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 15m ust. 1-5 ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Zezwolenia w transporcie drogowym – odstępstwa od warunków określonych w zezwoleniu

Mając na uwadze, że wykonywanie przewozu regularnego lub przewozu regularnego specjalnego z naruszeniem warunków określonych w zezwoleniu stanowi naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego i zagrożone jest karą pieniężną, zgodnie z art. 92a ust. 1 i załącznikiem nr 3 do ustawy o transporcie drogowym, specustawa antywirusowa wprowadza w ramach art. 15n instytucję odstępstwa od wykonywania przedmiotowych przewozów zgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu, na czas występowania zagrożenia rozprzestrzeniania się zakażeń COVID-19. Zgodnie z analizowanym przepisem, warunków określonych w zezwoleniu na wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych nie stosuje się w przypadku:

konieczności podjęcia czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
braku rentowności wykonywanych przewozów, będącego skutkiem niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

W związku z powyższym, przewoźnicy drogowi będą mogli zaprzestać wykonywania przewozów na określonych liniach bądź wykonywać je niezgodnie z rozkładem jazdy, jeżeli będzie to uzasadnione przedstawionymi powyżej przesłankami, bez obawy, że nałożona zostanie na nich z tego tytułu kara pieniężna.

W takich przypadkach nieprzestrzeganie warunków określonych w zezwoleniu, nie będzie stanowiło także podstawy do odmowy udzielenia zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych lub przewozów regularnych specjalnych, ich zmiany bądź cofnięcia.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 15n ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Najem lokalu w obiektach handlowych – wygaśnięcie wzajemnych zobowiązań w okresie zakazu działalności

W rozporządzeniach w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego oraz w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii wprowadzono szereg ograniczeń w prowadzeniu działalności. Między innymi czasowo zakazano w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² handlu detalicznego najemcom powierzchni handlowej, których przeważająca działalność polega na handlu: wyrobami tekstylnymi, wyrobami odzieżowymi, obuwiem i wyrobami skózanymi, meblami i sprzętem oświetleniowym, sprzętem radiowo-telewizyjnym lub sprzętem gospodarstwa domowego, artykułami piśmiennymi i księgarskimi, a także prowadzenia działalności gastronomicznej i rozrywkowej.

Aby przeciwdziałać niekorzystnym dla najemców (oraz pośrednio dla wynajmujących, w zw. z istotnym ryzykiem znacznego pogorszenia się kondycji gospodarczej najemcy), specustawa wprowadza w regulacje art. 15ze, zgodnie z którym w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia działalności w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² zgodnie z właściwymi przepisami, wygasają wzajemne zobowiązania stron umowy najmu, dzierżawy lub innej podobnej umowy, przez którą dochodzi do oddania do użytkowania powierzchni handlowej (umowy). Oznacza to, że z jednej strony najemca (dzierżawca) nie może domagać się udostępniania lokalu/powierzchni handlowej w stanie umożliwiającym prowadzenie działalności handlowej, z drugiej zaś – najemca/dzierżawca jest w ww. okresie zwolniony z obowiązku zapłaty czynszu najmu (czynszu dzierżawy) oraz opłat dodatkowych (np. eksploatacyjnych, ubezpieczenia, partycypacji w kosztach pośrednich obiektu itp.).

Uprawniony do użytkowania powierzchni handlowej (uprawniony) powinien złożyć udostępniającemu bezwarunkową i wiążącą ofertę woli przedłużenia obowiązywania umowy na dotychczasowych warunkach o okres obowiązywania zakazu przedłużony o sześć miesięcy; oferta powinna być złożona w okresie trzech miesięcy od dnia zniesienia zakazu. Postanowienia ust. 1 przestają wiązać oddającego z chwilą bezskutecznego upływu na złożenie oferty.

Z powyższego wynika, że od dnia ustania zakazu uprawniony (najemca/dzierżawca) ma 3 miesiące, aby zdecydować, czy chce przedłużyć umowę na dotychczasowych (tj. sprzed wprowadzenia ww. „zamrożenia” umowy) warunkach o okres obowiązywania zakazu przedłużony o sześć miesięcy. Z chwilą bezskutecznego upływu terminu na złożenie oferty (tj. okresu 3 miesięcy począwszy od dnia zniesienia zakazu) oddający (wynajmujący/najemca) może wznowić naliczenia czynszu (najmu/dzierżawy).

Powyższe regulacje nie pozbawiają strony prawa do skorzystania z instrumentów prawnych przewidzianych przepisami Kodeksu cywilnego (np. klauzuli rebus sic stantibus – która upoważnia sąd do ingerencji w treść umowy, a nawet jej rozwiązania.).

Pomijając wysoce nieprecyzyjny sposób redakcji ww. przepisu (art. 15ze specustawy), wydaje się, że zamierzeniem ustawodawcy jest z jednej strony swoiste „zamrożenie” umowy najmu/dzierżawy w okresie istnienia zakazu prowadzenia działalności w obiektach handlowych (co należy ocenić pozytywnie) a z drugiej – wyposażenie najemcy/dzierżawcy w narzędzie pozwalające na przesądzenie przez niego, w jakim okresie i na jakich zasadach umowa będzie kontynuowana po ustaniu ww. zakazu (co można już oceniać różnie, potencjalnie jako naruszenie zasady równości stron stosunku cywilnoprawnego).

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 15ze ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Świadczenie postojowe dla przedsiębiorcy oraz osób wykonujących umowę cywilnoprawną

Przepisy specustawy przewidują także pomoc dla przedsiębiorców jednoosobowych (tj. osób fizycznych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą), a także agentów, zleceniobiorców, świadczeniobiorców i osób wykonujących inne umowy cywilnoprawne (w tym umowę o dzieło) w zw. z epidemią COVID-19 – w formie jednorazowego świadczenia postojowego w wysokości co do zasady 2080 zł, niepodlegające oskładkowaniu i opodatkowaniu.

Komu przysługuje świadczenie postojowe?

Świadczenie postojowe przysługuje osobie:

- 1) prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, zwanej dalej „osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą”;
 - 2) wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło, zwane dalej „umową cywilnoprawną”,
- jeżeli ww. osoby nie podlegają ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu niż wskazane powyżej.

Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą albo przez zleceniodawcę lub zamawiającego, z którymi została zawarta umowa cywilnoprawna (tj. przestój zleceniodawcy powoduje utratę zarobku zleceniobiorcy).

Przedsiębiorcy jednoosobowemu świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed 1 lutego 2020 r. oraz:

- 1) nie zawiesił prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc i nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (ok. 15.600 zł)
 - 2) zawiesił prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 31 stycznia 2020 r. oraz przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.
- (powyższych wymogów nie stosuje się względem osób do których zastosowanie mają przepisy dotyczące zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej i która korzystała ze zwolnienia sprzedaży od podatku od towarów i usług).

- 3) osobie wykonującej umowę cywilnoprawną świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli:
 - a. umowa cywilnoprawna została zawarta przed dniem 1 lutego 2020 r.;
 - b. przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego (ok. 15.600 zł).

W jakiej wysokości przysługuje świadczenie?

Świadczenie postojowe przysługuje co do zasady w wysokości 80 % kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., tj. w kwocie 2080 zł.

W przypadku osoby wykonującej umowę cywilnoprawną, w przypadku gdy suma przychodów z umów cywilnoprawnych w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskana w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe wynosi mniej niż 50%

kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r. świadczenie postojowe przysługuje w wysokości sumy wynagrodzeń z tytułu wykonywania tych umów cywilnoprawnych.

W przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą, do których zastosowanie mają przepisy dotyczące zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej i które korzystają ze zwolnienia sprzedaży od podatku od towarów i usług, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., tj. w kwocie 1300 zł.

W przypadku zbiegu praw do więcej niż jednego świadczenia postojowego przysługuje jedno świadczenie postojowe.

W jakim trybie uzyskać świadczenie?

Ustalenie prawa do świadczenia postojowego następuje na wniosek składany do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Wymogi formalne wniosku precyzuje art. 15zs specustawy.

Osoby prowadzące działalność gospodarczą składają wniosek samodzielnie (we własnym imieniu), i oprócz wypełnienia wymogów stricte o charakterze formalnym (np. wskazanie imienia, nazwiska, nr NIP i PESEL) muszą złożyć m.in. oświadczenie, z którego wynikać będzie, że:

- 1) w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe ich przychód nie przekroczył 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału (ok. 15.600 zł);
- 2) doszło do przestoju w prowadzonej działalności;
- 3) w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku przychód był niższy o co najmniej 15 % od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc, jeżeli dana osoba nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Osoba wykonująca umowę cywilnoprawną składa wniosek za pośrednictwem zleceniodawcy lub zamawiającego. Do takiego wniosku zleceniodawca lub zamawiający dołącza m.in. oświadczenie, z którego wynikać będą okoliczności potwierdzające:

- 1) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności;
- 2) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
- 3) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału (ok. 15.600 zł);
- 4) otrzymanie oświadczenia od osoby wykonującej umowę cywilnoprawną, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych.

Oświadczenia przedsiębiorcy jednoosobowego i zleceniodawcy lub zamawiającego wskazane powyżej są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Wnioski, o których mowa powyżej mogą być złożone w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioski o świadczenie postojowe mogą być złożone do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca, w którym został zniesiony ogłoszony stan epidemii.

Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przyznać ponowną wypłatę świadczenia postojowego, dla osób, które otrzymały to świadczenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Wypłata świadczenia postojowego następuje w formie bezgotówkowej na wskazany rachunek płatniczy osoby uprawnionej prowadzony w kraju.

Obowiązek zwrotu

Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

Za nienależnie pobrane świadczenie postojowe uważa się świadczenie:

- 1) przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie lub odpowiednio zleceniodawcę lub zamawiającego;
- 2) wypłacone osobie innej niż osoba uprawniona, z przyczyn niezależnych od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 15zq-zx ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Fakultatywne dofinansowanie dla przedsiębiorcy niezatrudniającego pracowników

Celem wsparcia osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, niezatrudniających pracowników, właściwy starosta (prezydent miasta) może (a więc w odróżnieniu od części innych instrumentów przewidzianych ustawą, tryb ten jest fakultatywny i zależy od uznania organu) na podstawie zawartej umowy, przyznać dofinansowanie części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

Kto może się ubiegać o dofinansowanie?

O dofinansowanie może ubiegać się osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, niezatrudniająca pracowników, która spełnia następujące warunki:

- 1) nie występują po jej stronie przesłanki do ogłoszenia upadłości;
- 2) nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
- 3) przeznaczy dofinansowanie na koszty prowadzenia działalności gospodarczej;
- 4) wystąpił u niej spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

Wysokość dofinansowania

Dofinansowanie, w zależności od charakteru spadku obrotów, może być przyznane na następujących zasadach:

- 1) spadek obrotów o co najmniej 30% – może być przyznane w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie;
- 2) spadek obrotów o co najmniej 50% – może być przyznane w wysokości 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie;
- 3) spadek obrotów o co najmniej 80% – może być przyznane w wysokości 90% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie.

Dofinansowanie jest przyznawane na okres nie dłuższy niż 3 miesiące (z zastrzeżeniem, że Rada Ministrów może w trybie właściwego rozporządzenia termin ten przedłużyć).

Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o prowadzeniu działalności w danym miesiącu, za który dofinansowanie jest wypłacane.

Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty prowadzenia działalności gospodarczej zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

Tryb ubiegania się o dofinansowanie

Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. Razem z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie w przedmiocie spełnienia m.in. wymogów wskazanych powyżej. Oświadczenie to jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 14 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 15zcc ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Konrad Kęsy

Zwolnienie przedsiębiorców ze składek do ZUS

Ustawa przewiduje możliwość czasowego zwolnienia ze składek ZUS przedsiębiorców zatrudniających pracowników oraz samozatrudnionych spełniających określone kryteria wielkości zatrudnienia lub przychodu. Zwolnienie polega na opłaceniu przez budżet państwa należności przedsiębiorców, jako płatników z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych. O zwolnienie może się ubiegać przedsiębiorca, który na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 (np. przedsiębiorstwo wykazujące utratę ponad połowy kapitału w sprawozdaniach finansowych w efekcie strat, przedsiębiorstwo niewypłacalne, przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc na ratowanie, które nadal objęte jest pożyczką lub gwarancją, przedsiębiorstwo które otrzymało pomoc na restrukturyzację i nadal podlega planowi restrukturyzacyjnemu).

Kto może się ubiegać o zwolnienie?

O zwolnienie może ubiegać się:

- 1) przedsiębiorca, który na dzień 29 lutego 2020 r. zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych i przed dniem 1 lutego 2020 r. występował jako płatnik składek. **W tym przypadku zwolnienie obejmuje wszystkie osoby zgłoszone do ubezpieczenia w ramach firmy. Zwolnienie może dotyczyć zarówno właściciela jak i osoby zatrudnione, o ile nie jest przekroczony próg ilości ubezpieczonych.**
- 2) osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą (samozatrudnieni), opłacająca składki wyłącznie na własne ubezpieczenie, jeżeli prowadziła działalność przed dniem 1 lutego 2020 r. i przychód z tej działalności nie był wyższy niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ustalonego za 2020 r. (nie przekraczał 15 681 zł miesięcznie).

Zakres i czas trwania zwolnienia

Zwolnienie obejmuje:

- 1) **w przypadku przedsiębiorców zatrudniających pracowników:**
 - należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, składki na ubezpieczenie zdrowotne, składki na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych - należne za okres od 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r. i wykazane w deklaracjach rozliczeniowych za ten okres.
- 2) **w przypadku jednoosobowej działalności gospodarczej:**
 - należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy - należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020.

Zwolnienie przewidziane ustawą obejmuje ściśle wyznaczony okres, tj. od 1 marca 2020 r. do 31 maja 2020. Jedynie Rada Ministrów może w trybie rozporządzenia określić inne okresy, mając na względzie okres trwania i skutki stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Tryb ubiegania się o zwolnienie

Wniosek o zwolnienie ze składek należnych za okres od 1 marca do 31 maja 2020 r. przedsiębiorca składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych **nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r.**

Wniosek zawiera dane płatnika składek, oświadczenie potwierdzające osiągnięcie przychodu w marcu 2020 r. poniżej kwoty 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za 2020 r. (dotyczy wyłącznie samozatrudnionych, oświadczenie to jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, informacja o wysokości przychodu zawarta w oświadczeniu będzie weryfikowana pomiędzy ZUS i KAS pod względem zgodności z danymi dotyczącymi przychodu wykazanymi dla celów podatkowych), a ponadto inne informacje niezbędne do umorzenia składek.

Wniosek może być złożony w formie papierowej lub elektronicznej z wykorzystaniem podpisu elektronicznego, podpisu zaufanego lub podpisu osobistego, albo za pośrednictwem systemu teleinformatycznego ZUS.

Warunkiem zwolnienia jest przesłanie deklaracji rozliczeniowych lub imiennych raportów miesięcznych za zasadach dotychczasowych za miesiące marzec, kwiecień i maj 2020 r. Dokumenty rozliczeniowe należy złożyć do ZUS nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r. Powyższe nie dotyczy przedsiębiorców zwolnionych z obowiązku składania miesięcznych dokumentów rozliczeniowych.

Pozytywne rozpatrzenie wniosku następuje w formie informacji o zwolnieniu przekazywanej formie pisemnej lub za pośrednictwem systemu ZUS (dla płatników posiadających profil informacyjny).

Odmowa zwolnienia następuje w drodze decyzji, od której przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Postępowanie toczy się według przepisów kodeksu postępowania administracyjnego oraz ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Jakie są skutki zwolnienia?

- 1) za okres zwolnienia składki uznaje się za opłacone, w związku z czym podlegają zapisaniu na koncie emerytalnym ubezpieczonego,
- 2) ubezpieczeni zachowują prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jeżeli podlegali ubezpieczeniu chorobowemu w dniu 1 lutego 2020 r.) oraz do świadczeń opieki zdrowotnej,
- 3) przychody z tytułu zwolnienia ze składek do ZUS nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 4) wsparcie z tytułu zwolnienia stanowi pomoc publiczną na rzecz przedsiębiorcy, mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
- 5) budżet państwa przekazuje należności z tytułu składek do wysokości składek zwolnionych odpowiednio na rzecz ZUS, FUS i NFZ,

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 17 Zm COVID-19

Dodane przepisy: art. 31zo – art. 31 zy ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Marek Ososko

Zmiana określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu lub pożyczki

W przypadku ogłoszenia stanu epidemicznego albo stanu epidemii **bank może** dokonać zmiany określonych w umowie **warunków lub terminów** spłaty kredytu udzielonego na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) **mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy**, jeżeli:

- a) kredyt został udzielony przed dniem 8 marca 2020 r. oraz
- b) zmiana taka jest uzasadniona oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy dokonaną przez bank nie wcześniej niż w dniu 30 września 2019 r.

Wskazana powyżej zmiana dokonywana jest na warunkach uzgodnionych pomiędzy bankiem i kredytobiorcą, czy czym zmiana ta nie może powodować pogorszenia sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy. Możliwość zmiany warunków lub terminów spłaty – na tożsamych warunkach – dotyczy także pożyczek pieniężnych udzielonych przez bank.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 17 ustawy ZmCOVID-19

Dodane przepisy: art. 31fustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Jakub Goleniowski

Zmiany w prawie energetycznym

Mając na uwadze konieczność okresowego odnawiania świadectw kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne – przepisem art. 31x ustawy o COVID-19 wydłużono termin ważności ww. świadectw kwalifikacyjnych, które tracą ważność w okresie od dnia 1 marca 2020 roku do dnia 30 czerwca 2020 roku, do dnia 31 grudnia 2020 roku. Świadectwa kwalifikacyjne wydane w okresie, o którym mowa powyżej i wcześniej, zachowują swoją ważność zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Wejście w życie: Zmiany te wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, tj. z dniem 31.03.2020 r.

Podstawa prawna: art. 1 pkt 17 ZmCOVID-19, Dz.U. z 2020, poz. 568

Dodane przepisy: art. 31x ustawy o COVID-19

Autor: r.pr. Jakub Goleniowski